

Về đâu?

ISSN: 2734-9195 12:50 17/08/2026

Về đâu vội bước trong mọi nẻo buồn vui, sớm muộn bạc mái đầu lạc lỏng; danh lợi chưa say đã bén mùi thất vọng.

Lá rời cành, về đâu ?

Gió đưa mây về đâu?

Vô thường tiễn mạch sống về đâu?

Thu sang đón tiếng ve sầu mệnh mang...

Phượng nở hoa vàng, hoa đỏ, cài lên sắc áo dệt da trời. Ẩn trong vườn hoa nhân ái, nỉ non trắng bạch hoa bưởi vừa rụng, tiễn sinh mệnh nào vương nét sầu trên khóe mắt em thơ!

Đại hồng chung rũ rượi lay động phương, bóng ân sư gửi áng mây trôi.

Ếch nhái ếch ương thay lời tiễn biệt, Hạ qua nhanh đón sương lạnh Thu về.

Mây chùng xuống nghe lời ai than thở, ngôi sao buồn thở nọ nhắc nhở nghĩa ân một thời nuôi dưỡng mầm non. Hôm nay, tăng trưởng hậu sinh kế thế song đường, bao gió chướng duyên lạc dẫn tâm con chìm sâu trong cõi đục. Chiều mây buồn chia hạt nước thay lệ sầu cách biệt âm dương.

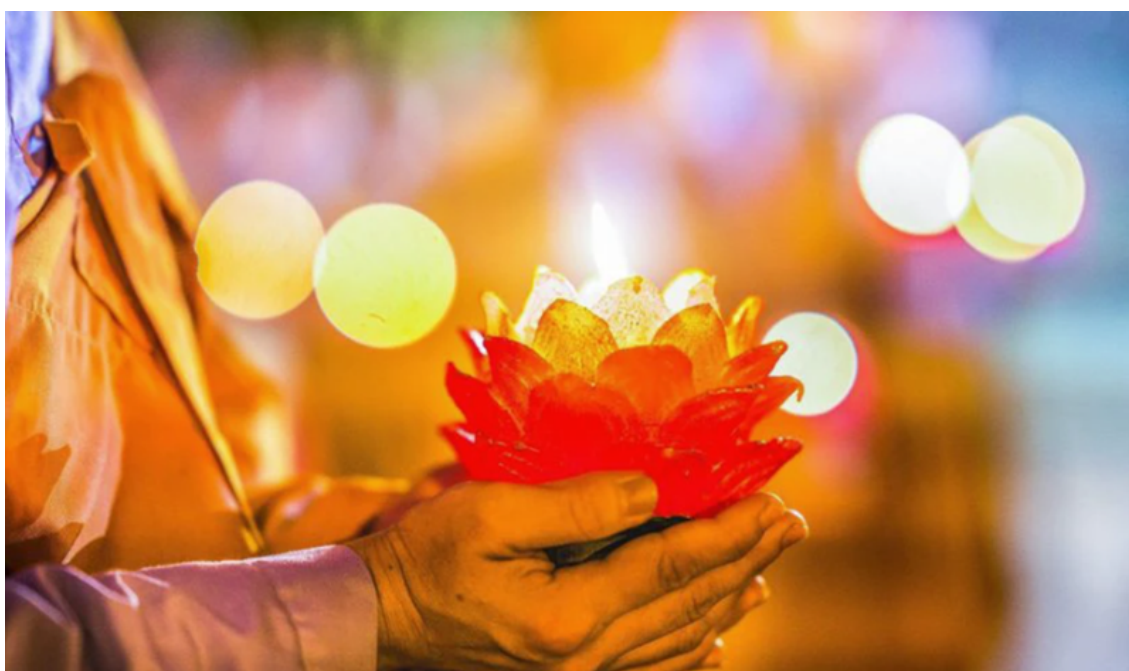
Từng quỳ xuống búp sen tay hoa nở, hướng lên đấng Điều Ngự mong **mẹ cha** thọ mạng non sơn, giờ đây, người quá vắng, ước nguyện bao công đức kết mây lành tiễn hóa sinh cõi Tịnh.

Bàn tay ôm trọn ân tình, một lần xin mẹ cha đón nhận; đôi chân mòn heo hắt tuổi thời gian, con cúi xuống nguyện rửa sạch nghiệp hồng trần, đền ân trọng trọn đời chưa đủ!

Thuở mầm non mẹ cha ẵm bồng, chăm sóc, lúc ốm đau người vất vả trăm phương; buổi chợ khuya mẹ còng lưng từng củ khoai trái bắp, vài đồng lẻ như góp nhặt hoa rơi mong nuôi lớn mầm non của mẹ. Xa xưa ấy, thuở hương lành

pha ẩm mái tranh, dù mưa nắng, cha không ngại len lỏi đem về sưởi ấm từng tờ tiền ướt đẫm mồ hôi và nước mắt.

Con cũng biết còn bao cảnh nghèo khó vây quanh cuộc sống, công khó nhọc mẹ cha ai đó bị rơi vãi nhuộm bạc khắp nẻo đường sa đọa ăn chơi. Để rồi, tiếng gọi Thu về mùa hiếu hạnh, vẫn có những người con hối hận khi trắng bạc nở hoa trên ngực áo, bên kia người hãnh diện đón cánh hồng hoa; nhạc phẩm “*Bông hồng cài áo thơ*” của Thiền sư Nhất Hạnh, Phạm Thế Mỹ phổ nhạc lan tỏa chìm lắng cả hội trường.

Hình ảnh mang tính chất minh họa (sưu tầm)

Nước mắt ai đó đang thấm khóe, không vì mất cha mẹ, cũng không hưởng được niềm hạnh phúc khi mẹ cha còn đó, thân phận cô đơn lạc lõng giữa chợ đời, tự bươn chải để sinh tồn khi duyên không đủ sưởi ấm cho người con bất hạnh!

Cũng không thiếu bao người con lay lắt nơi quê người, vì cuộc sống phải tha phương lập nghiệp, đôi mắt trông về chân trời viễn mộng, ngóng tin mẹ cha dưới ánh sao khuya; cũng có lúc xót lòng thấm lệ tin mẹ cha khuất bóng mong gặp mặt con...ôi khổ đau gặm nhấm kiếp nhân sinh. Ai tránh khỏi sầu vương ngẩn lệ nghĩ đến mẹ cha chưa từng hưởng được kiếp nhàn.

Trầm luân nặng nề lên vai mẹ, lưng còng mỗi gánh cha từng mang, nhưng đã lắm khi lời con làm cho mẹ buồn da diết, từng đêm trường cha thấm đẫm lời đau. Con vô tư như trả treo như thường tình ngoài **xã hội**. Ý lại thành danh trong đời, quên cái khó nghèo một thời cha mẹ cuu mang con khôn lớn. Khoai sẵn thay cơm nơi vùng quê nghèo khó, nuôi con lớn hôm nay để con phụ bạc ơn sinh thành.

Kể sao hết niềm đau nỗi khổ, khổ kiếp người, khổ bệnh tật đeo mang, chưa một lần than thở để bận lòng con, rồi mai đây vô thường lấy đi tất cả, trao lại đời con ân hận muộn màng.

Hương phần **cha mẹ** về đâu khi cánh bướm vờn hoa trong góc tối.

Hoa trắng hoa hồng sớm mờ nhạt bóng Thu tàn.

Về đâu vội bước trong mọi nẻo buồn vui, sớm muối bạc mái đầu lạc lõng; danh lợi chưa say đã bén mùi thất vọng. Hồi chuông chùa vang cánh đồng xa, chuông phố thị ậm ừ trong ngõ ngách, thúc dục dòng người vội vã trở về, về đâu...về đâu?

Kiếp người về đâu giữa bao la vũ trụ? Về đâu giữa nghiệp chướng nghìn trùng!

Về đâu? Về đâu? Khi thiếu ánh sáng dẫn đường, hãy chọn màu hoa hiếu hạnh làm hành trang trong nẻo vô minh!

Tác giả: **Minh Mẫn**